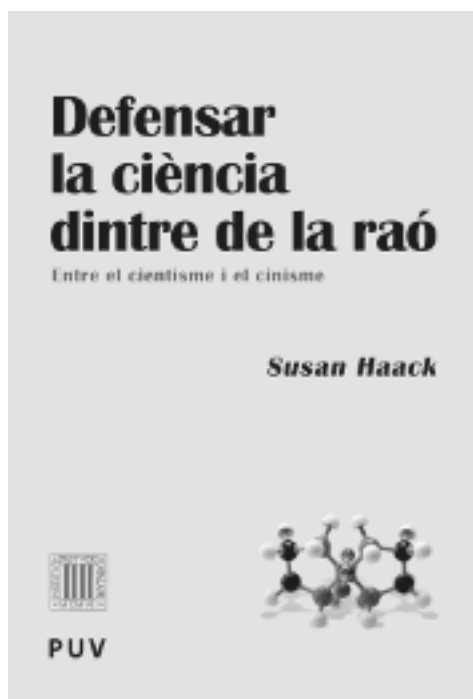

Les metodologies científiques des del cientisme moderat

Una anàlisi de les pràctiques científiques que reprèn el debat en el punt en què quedà abans de l'emergència del Programa Fort de l'Escola d'Edimburg.

**DEFENSAR LA CIÈNCIA DINTRE DE LA RAÓ.
ENTRE EL CIENTISME I EL CINISME**

SUSAN HAACK

TRADUCCIÓ DE NEUS ANDREU

COL·LECCIÓ «PENSAMENT CIENTÍFIC»

488 PÀGINES / 978-84-370-8056-7 / 24,50 EUROS

PUV, VALÈNCIA, 2011

En les últimes dècades, les pràctiques científiques han estat analitzades i avaluades per un bon nombre d'especialistes. Aquest àmbit d'estudi ha motivat en ocasions intensos debats que han quedat emmarcats dins les «Guerres de la Ciència» (un qualificatiu que ha estat molt criticat en els últims temps). En aquest llibre, publicat en la seua versió anglesa en el 2003, la filòsofa Susan Haack afirma voler superar aquelles «Guerres» amb una reinterpretació de les metodologies científiques que l'haurien de situar en aquell virtuós punt mig entre el cinisme i el cientisme.

Les ressenyes que d'aquest llibre es publicaren en revistes especialitzades semblen coincidir, però, en la manca d'equidistància que mostra Haack; que reprèn plantejaments tradicionalment associats al cientisme o al positivisme. D'aquesta manera, la prolífica i coneguda filòsofa de la Universitat de Miami es distancia un cop més dels principals

punts de discussió dins l'àmbit dels estudis filosòfics, sociològics i històrics de la ciència. Ho fa en prendre com a referents per elaborar el seu discurs a autors com Popper, Merton i Polanyi sense considerar les nombroses anàlisis crítiques a què han estat sotmeses les seues respectives obres; però també en incidir de manera constant en un debat de poca incidència entre els especialistes actuals com és aquell sobre la veracitat del coneixement científic.

El llibre presenta les idees fonamentals de Haack per explicar les pràctiques científiques, ataca diverses formes de «relativisme» i considera les relacions de la ciència amb la literatura, la llei i la religió. Quant a la seua anàlisi sobre les pràctiques científiques, Haack defuig la idea d'un únic mètode científic i ens parla d'una continuïtat entre les formes d'interrogació de la vida quotidiana i les de la ciència. Ara bé, la seua oposició bel·ligerant a les aportacions de la sociologia del coneixement científic, que són desqualificades sense una anàlisi detallada, impedeixen a l'autora no ja arribar a conclusions molt assentades en la comunitat d'especialistes sinó fins i tot abordar algunes de les preguntes fonamentals d'aquesta comunitat.

Peter Lipton, un dels principals filòsofs de la ciència en el context internacio-

nal fins la seua inesperada mort el passat 2007, en la seua ressenya per a la revista *Isis* afirmava que només uns pocs lectors d'aquella revista (líder en l'àmbit de la història de la ciència) trobarien útil aquell llibre. Seran potser uns altres els seus públics objectiu. En tot cas, malgrat el caràcter planer del títol, per la manera en què es refereix als treballs d'altres autors, aquests públics hauran d'eixir d'aquells ja introduït al món de la filosofia de la ciència.

□ Ximo Guillem-Llobat
Lletres Valencianes, n° 30